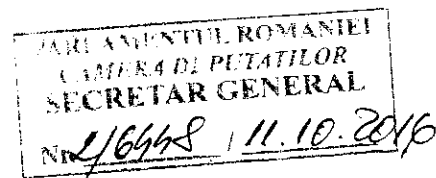

DEPARTAMENTUL PENTRU
RELAȚIA CU PARLAMENTUL

București, 07.10.2016

Nr. 9609/DRP

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, punctele de vedere ale Guvernului referitoare la:

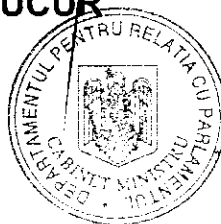
1. *Proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere*, provenit dintr-o propunere legislativă inițiată de domnii deputați PSD Vasile Bleotu, Ion Călin, Florin Iordache, Vasile Popeangă și Aurel Vlădoiu (**Bp. 400/2013, Plx. 551/2013**);

2. *Proiectul de Lege pentru completarea Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate*, provenit dintr-o propunere legislativă, inițiată de domnul deputat PSD Eugen Bejinariu împreună cu un grup de parlamentari PSD, UNPR, Independent, Minorități Naționale (**Bp. 25/2016, Plx.338/2016**).

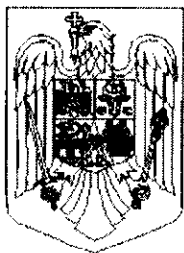
Cu deosebită considerație,

MINISTRU DELEGAT

CIPRIAN BUCUR

**DOMNULUI CRISTIAN – ADRIAN PANCIU,
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR**

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1839
3009 2016

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *proiectul de Lege pentru completarea Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate*, provenit dintr-o propunere legislativă, inițiată de domnul deputat PSD Eugen Bejinariu împreună cu un grup de parlamentari PSD, UNPR, Independent, Minorități Naționale (Bp. 25/2016, Plx.338/2016).

I. Principalele reglementări

Proiectul de Lege are ca obiect de reglementare completarea art. 2 și art. 30 din *Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul acordării posibilității cetățenilor români minori care au împlinit vârsta de 14 ani, de a ieși din România neînsoțiți de o persoană fizică majoră, exclusiv pentru călătoriile efectuate cu avionul, dacă prezintă o declarație¹ cu privire la efectuarea călătoriei respective de către minor, la statul/statele de destinație, la perioada în care urmează să se desfășoare călătoria, precum și la scopul acesteia.

---

¹ „a ambilor părinți sau, după caz, a părintelui căruia i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, a părintelui care exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă și irevocabilă ori în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă pentru procesele începute cu data de 15 februarie 2013, a părintelui supraviețuitor sau a reprezentantului său legal”.

Conform legislației în vigoare, cetățenii români minori, indiferent de vârstă, pot ieși din România doar însoțiți de o persoană fizică majoră.

II. Observații

1. Precizăm că studiul realizat de fundația Soros România „*Efectele migrației: copiii rămași singuri acasă*” 2007, arată că migrația pentru muncă a părinților are atât efecte pozitive, cât și efecte negative asupra copiilor rămași acasă. Conform acestui studiu, principalele efecte pozitive sunt legate de bunăstarea materială.

Menținerea relațiilor personale între copiii rămași acasă și părinții migranți se poate realiza atât prin deplasarea minorilor în străinătate, cât și prin petrecerea concediilor sau vacanțelor în țară, așa cum de altfel fac cei mai mulți dintre părinți.

Modificarea legislativă actuală poate oferi posibilitatea evitării unor costuri nejustificate legate de serviciul de însoțire a minorilor care au împlinit vârsta de 14 ani, însă creează premisele asigurării unui risc cu costuri sociale și financiare mult mai mare comparativ cu costurile actuale.

2. Totodată, în lipsa prevederilor actuale referitoare la însoțirea minorilor cu vârsta până în 18 ani de către un adult, copilul peste 14 ani care pleacă în străinătate poate deveni foarte ușor minor neînsoțit, întrucât nu există nicio garanție că acel copil, care pleacă din România, fără a fi supravegheat de un adult, va fi preluat la destinație de un adult care exercită drepturi și obligații în ceea ce privește creșterea și îngrijirea minorului respectiv.

Din analiza datelor și informațiilor existente la nivelul *Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție* (ANPDCA), cei mai mulți copii identificați ca fiind neînsoțiți pe teritoriul altor state pentru care s-a inițiat procedura de repatriere, așa cum este ea reglementată prin *Hotărârea de Guvern nr. 1443/2004 privind metodologia de repatriere a copiilor români neînsoțiți și asigurarea măsurilor de protecție specială în favoarea acestora*, au plecat din țară însoțiți de un adult. Numai în perioada ianuarie 2015 - martie 2016 au fost înregistrați la nivelul ANPDCA 242 de copii neînsoțiți pe teritoriul altor state, cu vârsta peste 14 ani.

3. Pe de altă parte, măsura propusă de inițiatori, prin care minorii să poată călători neînsoțiți de părinți sau de un însoțitor adult, cu singura condiție de a prezenta o declarație a ambilor părinți sau a părintelui căruia i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească, creează premisele creșterii riscului de expunere a minorului la o situație de trafic.

Proiectul de lege nu prevede în textul propus pentru art. 30 alin. (1¹) ce tip de declarație este avută în vedere, respectiv dacă este vorba de o declarație notarială ori o simplă declarație olografă.

Astfel, situația operativă reflectă faptul că în unele cazuri de trafic de minori, având ca modalitate de săvârșire exploatarea sexuală sau prin obligarea la cerșetorie, a rezultat că racolarea s-a realizat prin înșelarea de către traficanți a părinților sau a reprezentanților legali, pentru ca aceștia să își dea acordul ca minorul să poată părăsi teritoriul țării însoțit de către unul din membrii grupării ori la întocmirea actelor notariale necesare trecerii frontierei de stat a acestuia.

Apreciem că, în ipoteza implementării soluțiilor propuse, deplasarea minorului fără a fi însoțit este de natură să favorizeze expunerea suplimentară a acestuia la o situație de trafic și, în același timp, să ofere traficantului oportunități suplimentare pentru a-și materializa demersul infracțional.

În aceste condiții, considerăm ar fi trebuit avute în vedere și o serie de aspecte precum autenticitatea declarațiilor, care nu pot fi verificate în timp real, și vulnerabilitatea minorului în fața fenomenului traficului de persoane sub toate formele de exploatare (sexual, muncă, cerșetorie, prelevare de organe, celule sau țesuturi).

Totodată, precizăm că asigurarea protecției minorului în străinătate este și trebuie să constituie o prioritate, cu atât mai mult cu cât în România i se asigură măsuri de protecție speciale. Printre acestea se numără și consolidarea cadrului legislativ intern prin aplicarea noilor prevederi penale în domeniul traficului de persoane, cu menținerea infracțiunii de trafic de minori ca infracțiune distinctă, fapt ce a garantat eficientizarea activității de investigare și cercetare, astfel încât să conducă la limitarea efectelor negative generate de traficul de minori, prin aplicarea de sancțiuni proporționale riscului crescut de vulnerabilitate a minorului.

4. Apreciem că era necesar ca măsurile propuse să fie corelate cu prevederile art. 24² și art. 25³ din *Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

---

² (1) Misiunile diplomatice și consulare ale României au obligația de a sesiza Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice cu privire la copiii cetățeni români aflați în străinătate care, din orice motive, nu sunt însoțiți de părinți sau de un alt reprezentant legal ori nu se găsesc sub supravegherea legală a unor persoane din străinătate.

(2) Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice va lua măsurile necesare pentru întoarcerea copilului la părinți sau la un alt reprezentant legal, imediat după identificarea acestora. În cazul în care persoanele identificate nu pot sau refuză să preia copilul, la cererea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, tribunalul de la domiciliul copilului sau Tribunalul București, în situația în care acest domiciliu nu este cunoscut, va dispune plasamentul copilului într-un serviciu de protecție specială propus de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

(3) Procedura de întoarcere a copiilor în țară, de identificare a părinților sau a altor reprezentanți legali ai copiilor, modul de avansare a cheltuielilor ocazionate de întoarcerea în țară a acestora, precum și serviciile de protecție specială, publice sau private, competente să asigure protecția în regim de urgență a copiilor aflați în situația prevăzută la alin. (1), se stabilesc prin hotărâre a Guvernului;

³ (1) Misiunile diplomatice și consulare străine au obligația de a sesiza Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și Inspectoratul General pentru Imigrări despre toate situațiile în care au cunoștință de copii cetățeni străini aflați pe teritoriul României, care, din orice motive, nu sunt însoțiți de părinți sau de un alt reprezentant legal ori nu se găsesc sub supravegherea legală a unor persoane. În cazul în care autoritățile române se autosesizează, acestea vor înștiința de urgență misiunea străină competentă cu privire la copiii în cauză.

(2) În situația copiilor prevăzuți la alin. (1), Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, până la definitivarea demersurilor legale ce cad în competența Inspectoratului General pentru Imigrări, va solicita Tribunalului București stabilirea plasamentului copilului într-un serviciu de protecție specială propus de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

(3) Măsura plasamentului durează până la returnarea copilului în țara de reședință a părinților ori în țara în care au fost identificați alți membri ai familiei dispuși să ia copilul.

(4) În cazul nereturnării copilului, acesta beneficiază de protecția specială prevăzută în prezenta lege.

Totodată, semnalăm că, la aprecierea oportunității măsurilor propuse, era necesar să se fi avut în vedere și dispozițiile art. 2 alin. (4) din *Legea nr. 272/2004*, potrivit căreia „*Principiul interesului superior al copilului va prevala în toate demersurile și deciziile care privesc copiii, întreprinse de autoritățile publice și de organismele private autorizate, precum și în cauzele soluționate de instanțele judecătorești*”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Dacian Julien CIOLOȘ

Domnului deputat Florin Iordache

Președintele interimar al Camerei Deputaților